

dilluns, 25 de maig de 2015

Premien un estudi sobre la rendibilitat del conreu de l'olivera

Els autors són investigadors de l'ETSEA i de l'IRTA

Análisis técnico-económico de diferentes sistemas de plantación de olivo en zonas semiáridas del Valle del Ebro

, de Miquel Pascual (Universitat de Lleida), Amadeu Arbonés i Josep Rufat (Institut de Recerca Agoralimentària), és el títol del millor article tècnic i científic publicat durant el 2014 a la [revista ITEA-Información Técnica Económica Agraria](http://www.aida-itea.org/index.php/revista/revista-intro) [<http://www.aida-itea.org/index.php/revista/revista-intro>] que edita l'Associació Interprofessional per al Desenvolupament Agrari, [<http://www.aida-itea.org/>] d'àmbit estatal.

El sistema intensiu en el conreu d'olivera és el més rendible.
FOTO: José Alesón

Aquesta revista, que apareix indexada en les bases de dades de revistes científiques com ara SCI Expanded, Journal Citation Reports/Science Editions, ICYT, CABI i Scopus, publica l'any una cinquantena d'articles en llengua espanyola sobre producció vegetal, producció animal i economia agrària procedents de l'Estat espanyol i d'Amèrica Llatina.

L'article premiat, que calcula els indicadors de rendibilitat i costos de producció oli d'oliva d'oliva verge extra a rbequina en diferents sistemes de cultiu utilitzats a la Vall de l'Ebre, conclou que el cultiu intensiu és el més rendible, ja que permet aconseguir bons rendiments amb menors inversions si es compara amb plantacions superintensives que precisen de majors inversions i tecnologia de producció.

L'article premiat, que calcula els indicadors de rendibilitat i costos de producció oli d'oliva d'oliva verge extra a rbequina en diferents sistemes de cultiu utilitzats a la Vall de l'Ebre, conclou que el cultiu intensiu és el més rendible, ja que permet aconseguir bons rendiments amb menors inversions si es compara amb plantacions superintensives que precisen de majors inversions i tecnologia de producció.

La plantació tradicional amb reg de suport i amb un increment inicial de la densitat és, per als autors, una bona solució a les zones tradicionals de cultiu amb baixes dotacions d'aigua de reg, mentre que els sistemes superintensius presenten bones rendibilitats a curt termini, però amb més riscos econòmics per les elevades inversions i costos anuals del cultiu.

D'altra banda, les noves plantacions en secans àrids i semiàrids no són viables, la qual cosa s'ajusta a la conveniència de les polítiques agrosocials d'ajuda a aquest tipus de sistemes de cultiu.

Miquel Pascual és professor del departament d'Hortofruccicultura, Botànica i Jardineria de l'[Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Agrària](http://www.etsea.udl.cat/?_ga=1.70926804.516755124.1373627685) [http://www.etsea.udl.cat/?_ga=1.70926804.516755124.1373627685] de la UdL i Amadeu Arbonés i Josep Rufat són investigadors de l'Àrea d'ús eficient de l'aigua de l'IRTA [<http://www.irta.cat/ca-ES/Pagines/default.aspx>].

Més recursos

Article: [Análisis técnico-económico de diferentes sistemas de plantación de olivo en zonas semiáridas del Valle del Ebro](http://www.aida-itea.org/aida-itea/files/itea/revistas/2014/110-4/prensa/%28001-014%29%20E28013%20primera) [

<http://www.aida-itea.org/aida-itea/files/itea/revistas/2014/110-4/prensa/%28001-014%29%20E28013%20primera>:]

